

שידור

הקשר שלו עם השואה תמיד באמצעות מתווכים. מעולם לא קשר ישיר. "אני מתייחס לשואה כיהודי ולא כרון בן-ישי" הוא אומר. "יש מיטען כבד של השואה הבנוי בתוכי, אך אינני שבו של ריגשות נקמה ותיסכול אישיים". המ- עורבות שלו, במידה שהיא קיימת, היא במישור הלאומי.

"בזמן שהותי בגרמניה" מספר רון, "נסעתי הרבה ברכבות, ובאופן קבוע רד- פה אותי האסוציאציה של רכבות-המוות. כשהייתי פוגש אדם מבוגר, כלומר בגיל המתאים, לא יכולתי להימנע מהמחשבה, מה הוא עשה אז."

המשימה הלאומית השנייה שנטל על עצמו רון בן-ישי והיא, לדעתו, חשובה לא פחות: להפסיק את ההתנפלות וה- צביעות הישראלית ביחס לגרמניה ול- גרמנים. "מצד אחד מתייחסים אליהם כאל פושעים נאצים, צמאי דם יהודי, מוקצים מחמת מיאוס, ומצד שני — סיפורם של ישראלים — מכל השכבות — המגיעים לגרמניה הוא תמיד סיפור התבטלות והת- רפסות. זהו מעין, ריקוד לפני הגביר". אומר רון. "מצד אחד קוראים להם נא- צים, ומצד שני נמרחים להם על הסף. יש לנו מספיק כמה להתגאות, וההת- הנחנות המתבטלת בפני אלי הכסף והועי- לות הגרמניים, היא מחליאה וחייבת להי- פסק". רון מקווה כי הסרט יצליח להעמיד דברים על דיוקם, ויהיה לעזר במשימה הלאומית החשובה הזו.

חובבי הקולנוע - היכוו!

אחרי שהתוכנית בהמשכים השנים ה- 1991 לאות של הקולנוע הפליאה בשימור- נה, וגרמה אכזבה קשה לכל מי שציפה לרווח מעט נחת מתולדות האמנות השביר- עית, מכינה מחלקת-הבידור של הטלווי- זיה, בראשותו של חנוך חסון, תוכנית קולנועית שבכוונתה לרוזם את רוחו של כל החובב קולנוע אמיתי.

התוכנית, שתיקרא מסך גדול — מסך קטן תביא, אחת לשבועיים, אוסף קטעים סביב נושא או פואנטה קולנועיים, שייבחרו מתוך סרטים ישימים שונים. כל תוכנית (באורך של שלושים דקות) תספר סיפורם של המישה נושאים ובהם נושא מוסיקלי כלשהו. כך ניתן יהיה לשמוע ביצועים שונים של שירים מתוך סרטים שזכו באוסקר, קטעים שבהם מו- פיעים שחקנים ידועים בצד ילדיהם, לקט מהופעותיו של אמנהמתח ארפרד היצ"ל ק'לן בסרטיה, או סצינות-בכי מפורסמות מסרטים, כמו אלה של מרלון ברנרו למשל, שמספרים עליו כי אינו חותם חוזה לשחק בסרט אלא-אי-כן מובטחת לו סצינת-בכי הגונה.

שיעור חיובי. הוגה הרעיון ועורכה של התוכנית הוא הפיזיומאי ואיש-הרדיו אהוד מנור, והעוזרים על-ידו במלאכה הם יצחק שאול, במאי ומפיק תוכניות בטלוויזיה הלימודית ומגיש התוכנית הר- קולנועית הצגה שלישית בגליציה ו"א" תן גרין הנאה, איש המכון-הישראלי ל- קולנוע ובוגר החוג לקולנוע ולטלוויזיה באוניברסיטת תל-אביב.

התוכנית הראשונה, ביוני של ארי ריבנברג ועל רקע תיפאורה של אמרי ג'ורביץ, תצולם בתחילת פברואר 1977, כתוכנית ניסיונית, אם תתקבל, תבואנה בעיקבותיה עוד עשרים ותשע תוכניות.

הנאום היקר ביותר

הקטע היקר ביותר ששודר השבוע בטל- וויזיה היה הקטע במבט, שהראה את נאור מו של אלוף (מיל), עזר וייצמן בוועיד- דת הרוח.

בשל הסאנקציות של העובדים המינהליים ברשות-השידור, שלא איפשרו הומנת תח- בורה לצוות הצילום לשעות אחרי-הצה- ריים, בהן נערכה הוועידה, נאלצה מחלקת החדשות להזמין את המונית, שאמורה הי- תה להוביל את סרט הוידאו המצולם מ- בניין בנייני האומה לבניין הטלוויזיה — מרחק כמה דקות נסיעה — כבר בשעה שתיים בצהריים.

וכך, המתינה מונית מיוחדת, משעה שתיים עד שעה שמונה בערב, כדי לני- סוע כמה דקות ולאפשר את הקרנת נאומו של וייצמן במהדורת החדשות באותו ערב, במשך כל אותן שש שעות פעל מונה המונית, רשות-השידור פרעה את החשבון.

אכילת הפירות, הייתי באמצע העבודה, איר אפשר להגיד טטופ ולהפסיק את הע- בודה באמצע, כשכל דקה עולה מאות לירות? לא ידעתי מה לעשות. נכנס הרב צביאלי, מפיק התוכנית, ראה שאני בצר- רות ואמר: "מה, הבעיות? אני אאכיל את הקטנה" אמר ועשה, הוא האכיל איר- תה, אחרי-כך הרים אותה על הכתף לגרפס, השיב אותה בעגלה ויצא לטייל איתה מסביב לאולפן, עד שגמרתי לעבוד."

טיפולו של הרב צביאלי היה רק תחילת דרכה הטלוויזיונית של ליהיא הקטנה. היום, בגיל חמש וחצי, יש לה כבר ניסיון פרלמנטרי עשיר, באחת הפעמים נקראה עדה בדחיפות למערכת החדשות בתל- אביב, כדי לאפר את שרי-הביטחון, כיוון שלא הספיקה לארגן בייבי-סיטר עבור הילדה, לקחה אותה עדה איתה לאולפן. ליהיא, שהעניין שיעמם אותה, איבדה במהרה את סבלנותה והחלה מפריעה. הפיתרון הגיע דווקא מידי פרס עצמו. הוא הושיב אותה על כרסו, סיפר לה סיפורים והורשה לה להשתעשע בעניב- תו. ליהיא פשוט התאהבה בו, וכשנתקלו בו בשנית, באירוע אחר, ניגשה המעריצה בת החמש וחצי אל שיעמון פרס, משכה במכנסיו וקראה: "אמא, אמא, הנה הודו מהטלוויזיה!"

ראשה-המשלה ושר-הביטחון לא היו

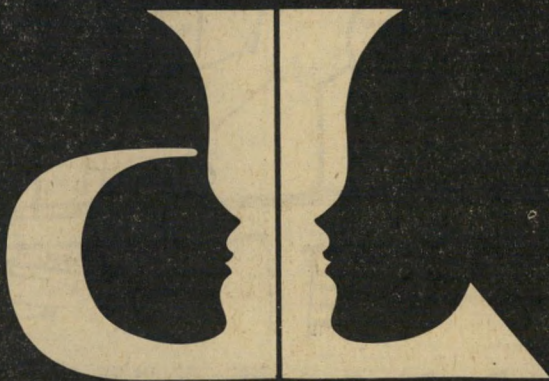
עם חנה זמר
שיפור התדמית

האנשים החשובים ביותר אשר עברו תחת ידיה של עדה, כאשר ביקר בא- רץ יוברט האמפרי, מי שהיה מועמד הדמוקראטים לנשיאות ארצות-הברית, איפרה אותו עדה לקראת הופעתו בתוכ- נית מוקד. האמפרי המרוצה לא שכח את הטיפול הנעים, ובשובו לארצו של עדה מיכתב-תודה, בצירוף תמונתם המשותפת. דיון פחד שמא ישנה הצבע את הבעתו, וברח מפני המאפרת התחכה כמפני מגי- פה. ברילב, בעל המישמעת הצבאית, הת- יישב בציינתו על כסיהעיוניים, אך מעי- ניו הכחולות נשקפו החשש והמתח.

פנחס ספיר דיבר עם עדה אידיש בל- בד, אך היה מרוצה למדי כשמרחה בגוון כהה את כל שטח הקרחת שלו ואת אוז- ניו, כדי להצר את פניו. "היתה לי המון עבודה אצלו" נזכרת עדה, "ממש אי- פתתי כדור עגול. זו היתה עבודה כמו על שלושה פרצופים רגילים." פניו של אבא אכן מצריכים אף הם עבודה רבה, ומאמן רב מושקע בדברים שיש להס- תיר.

אחד שהתנגד לעדה היה הרב משה צבי נריה, "הוא התחלחל מעצם המח- שבה שאשה תשים עליו חומר של נשים", היא מספרת. "אבל כיוון שהיינו מוכרחים לאפר את פניו, שהבריקו מאד, ביקשתי מההשמלאי שיגש וישים מעט פודרה על אפו ומצחו ויטשטש, כדי שלא יריגישו. אבל גם זה לא היה כל-כך פשוט. החשי- מלאי היה צריך להסביר ולפרט מה זה, ולשם מה צריך את זה. לבסוף השתכנע נריה ואמר: "נו, טוב, כאשר אבדנו אבד- נו."

כי בטלוויזיה — כל העולם במה, כל האנשים שחקנים וכל יום פורים.

שמפו קרם סטיילינג

של

דוד & ליזה

השלישייה הבלעדית המשלימה

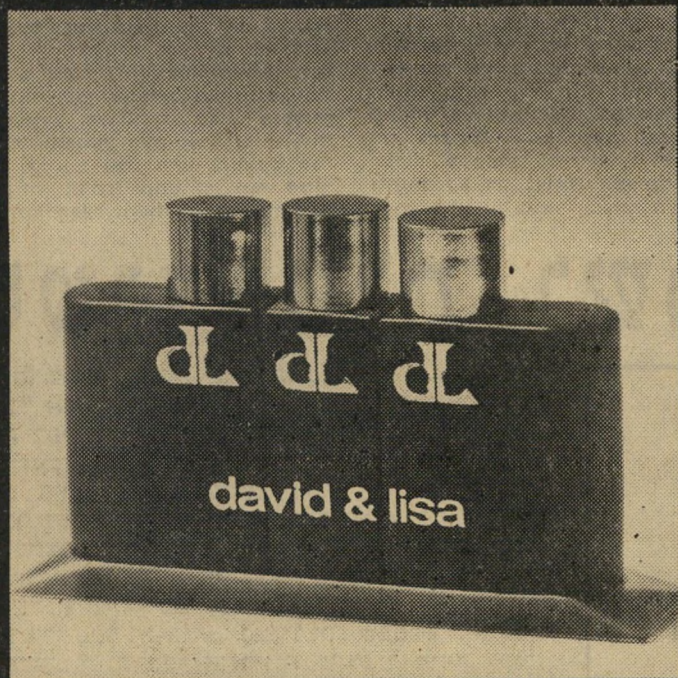
נייכול חסכוני בכל סוגי השיינר

לכל המשפחה

ולכל טונות השנה

ראה הוראות השימוש בהדרכתם של

דוד וליזה

להשיג בפרפומריית המובחרות

ובבתי המרקחת בכל רחבי הארץ

מפיצים בלעדיים:

חברת אינטרקוסמא שווק בע"מ

מפיצי מוצרי ולה מוסון וודוד וליזה

משרד ראשי דוד וליזה

פרוג 5, ת"א (ליד פסג הוד) טל. 228346